NOTY O AUTORACH

Krzysztof Babicki, reżyser. Urodzony w 1956 r. w Gdańsku. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Gdańskim i na Wydziale Reżyserii Dramatu w krakowskiej Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej.

W latach 1982-2004 reżyser, a w latach 1991-1994 kierownik artystyczny Teatru Wybrzeże. W latach 1984-1992 reżyser w Teatrze Starym w Krakowie. Od 2000 r. dyrektor artystyczny Teatru im. Osterwy w Lublinie. Współpracownik teatrów w Niemczech, Finlandii, Holandii, Korei Południowej i Rosji.

Członek Polskiego Związku Alpinizmu.

Za osiągnięcia w zakresie reżyserii wyróżniony m.in. nagrodami: im. H. Morycińskiego, im. K. Swinarskiego, im. S. Wyspiańskiego, im. W. Siemaszkowej oraz Złotą Maską (Katowice).

Najważniejsze spektakle: *Sonata widm* (1982); *Już prawie nic* (1984); *Z życia glist* (1984); *Wiśniowy sad* (1986); *Troilus i Kressyda* (1991); *Biesy* (1993); *Godzina kota* (1994); *Arkadia* (1995); *Intryga i miłość* (1999); *Wyzwolenie* (2000); *Dziady* (2001).

Romualda Bereżecka, magister filologii polskiej. Urodzona w 1936 r. w Wołominie koło Warszawy. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1965-1969 bibliotekarka w Bibliotece Uniwersyteckiej KUL, następnie, do 1978 r. wychowawczyni i kierownik internatu, a od 1980 r. nauczycielka języka polskiego w szkołach średnich w Warszawie.

Były członek klubu żeglarskiego PTTK w Lublinie.

Wyróżniona m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Waldemar Borzestowski (pseudonim: Dawid Raizner), pisarz, księgarz. Urodzony w 1964 r. w Gdańsku.

Od 1984 do 1986 r. pracownik Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku. W latach 1987-1988 specjalista od handlu i reklamy w Wydawnictwie Morskim. Od 1988 do 1991 r. pracownik PP „Dom Książki", antykwariusz w antykwariacie naukowym w Gdańsku. Od 1991 r. kierownik działu handlowego w Wydawnictwie „Marpress". Od 1992 r. stały współpracownik „Gwiazdy Morza". Autor opowiadań, głównie o tematyce judaistycznej, publikowanych w czasopismach i wydanych w zbiorze *Nocny sprzedawca owoców* (1999).

Kazimierz Braun, profesor, reżyser, teatrolog, dramaturg. Urodzony w 1936 r. w Mokrsku Dolnym. Studia polonistyczne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz na Wydziale Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Doktorat na UAM w Poznaniu w 1971 r., habilitacja na Uniwersytecie Wrocławskim w 1975, profesura amerykańska - 1989, polska - 1992.

Reżyser w teatrach: Polskim w Warszawie, Wybrzeże w Gdańsku, Powszechnym w Łodzi, im. W. Horzycy w Toruniu, im. J. Osterwy w Lublinie. W latach 1961-1979 reżyser w Telewizji Polskiej.

Kierownik artystyczny (1967-1974) i dyrektor (1971-1974) Teatru im. J. Osterwy w Lublinie oraz Teatru Współczesnego we Wrocławiu (1975-1984).

Pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Wrocławskiego (1975-1985), Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie (1978-1985), a także New York University, University of California oraz Notre Dame University. Od 1989 profesor State University of New York w Buffalo.

Członek PEN-Clubu, Związku Literatów Polskich, Związku Artystów Scen Polskich, International Theatre Institute (ITI), International Federation for Theater Research, Polish Institute of Arts and Sciences in America.

Laureat wielu nagród za reżyserię i dokonania naukowe, m.in. Złotej Statuetki Fredry (Wrocław), Nagrody Fundacji Japońskiej, Nagrody Fundacji Guggenheima, Nagrody Fundacji Fulbrighta oraz Artie Award.

Najważniejsze spektakle: *Kaukaskie kredowe koło* (1963); *Akt przerywany* (1970); *Anna Livia* (1976); *Dziady* (1978, 1982); *Operetka* (1979); *Przyrost naturalny* (1979); *Dżuma* (1983); *Nosorożec* (1986); *Ryszard III* (1999); *Europa* (2003).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Teatr Wspólnoty* (1972); *Nowy teatr na świecie 1960-1970* (1975); *Druga Reforma Teatru?* (1979); *Przestrzeń teatralna* (1982); *Wielka Reforma Teatru w Europie. Ludzie – idee – zdarzenia* (1984); *Rozdarta kurtyna* (współautor, 1993); *Kieszonkowa historia teatru polskiego* (2003). Autor sztuk teatralnych, m.in. *Tamara L* (1999). Tłumacz książek i sztuk teatralnych z języków angielskiego, francuskiego i włoskiego.

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik, polityk. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i Turynie.

Profesor na uniwersytecie w Teramo, na Uniwersytecie im. św. Piusa V w Rzymie oraz w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Sekretarz Generalny Cristiani Democratici Uniti. Od 2001 r. Minister do spraw Integracji Europejskiej w Rządzie Republiki Włoskiej.

Członek Pontificia Accademia della Scienze Sociali, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago", „Il Sabato", „30 Giorni", „Avvenire", „Il Tempo". Uczestnik ruchu Comunione e Liberazione.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982; wyd. pol. *Myśl Karola Wojtyły*, 1996); *L'uomo e il lavoro* (1982); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991; wyd. pol. *Kryzys w etyce*, 1994); *Augusto Del Noce. Biografia di un pensiero* (1992); *Il problema politico dei cattolici* (1993); *Chrześcijanie a demokracja* (1993); *Il pensiero dell'uomo che divenne Giovanni Paolo II* (1998).

Wojciech Chudy, doktor habilitowany, profesor KUL, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie koło Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Wychowania na Wydziale Nauk Społecznych. W latach 1995-1997 również wykładowca na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL oraz kolegium redakcyjnego kwartalnika „Ethos". Członek lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Towarzystwa Naukowego KUL.

Laureat II Nagrody w Konkursie im. R. Schneidera (1981). Wyróżniony Nagrodą POL-CUL (Australia).

Główne obszary badań: filozofia człowieka, filozofia poznania, metafizyka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji"* (1993); *Śniadanie u Sokratesa czyli trzy, cztery rzeczy najważniejsze* (1999); *Skosem w prawo. Między polityką a metafizyką* (1999); *Filozofia kłamstwa. Kłamstwo jako fenomen zła w świecie osób i społeczeństw* (2003).

Barbara Chyrowicz SSpS, doktor habilitowany, profesor KUL, filozof. Urodzona w 1960 r. w Katowicach. Studia z zakresu teologii i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1995 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Etyki Szczegółowej.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, The European Society for Philosophy of Medicine and Health Care, Central and East European Association of Bioethics, Papieskiej Akademii Życia, Görres Gesellschaft oraz The Hastings Center.

Główne obszary badań: argumentacja w etyce (zwłaszcza krytyka konsekwencjalizmu), bioetyka (zwłaszcza moralne aspekty ingerencji genetycznych).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zamiar i skutki. Filozoficzna analiza zasady podwójnego skutku* (1997); *Klonowanie człowieka. Fantazje – zagrożenia – nadzieje* (red., 1999); *Bioetyka i ryzyko. Argument „równi pochyłej" w dyskusji wokół osiągnięć współczesnej genetyki* (2000); *Granice ingerencji w naturę* (red., 2001); *Etyczne aspekty ingerowania w ludzką psychikę* (red., 2002); *Społeczeństwo informatyczne: szansa czy zagrożenie?* (red., 2003).

John F. Crosby, profesor, filozof. Urodzony w 1944 r. w Waszyngtonie. Studia filozoficzne na Georgetown University (USA) oraz na Uniwersytecie w Salzburgu (Austria). Od 1966 do 1970 r. profesor uniwersytetu w Dallas, a w latach 1970-1990 w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Od 1990 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Franciscan University w Steubenville (USA).

Wyróżniony dedykacją książki D. von Hildebranda *Moralia*.

Główne obszary badań: etyka, antropologia filozoficzna, filozofia religii, myśl filozoficzna J. H. Newmana.

Najważniejsze publikacje książkowe: *The Idea of Value and the Reform of the Traditional Metaphysics of Bonum* (1978); *The Selfhood of the Human Person* (1996); *Personalist Papers* (2004).

Andrzej Derdziuk OFMCap, doktor habilitowany, profesor KUL, teolog. Urodzony w 1962 r. w Skierbieszowie w województwie lubelskim. Studia z zakresu teologii i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W 1991 r. magister nowicjatu w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów w Nowym Mieście, w latach 2000-2003 ojciec duchowny braci juniorystów w Lublinie. Od 1991 do 1994 r. ojciec duchowny WSD oo. Kapucynów w Lublinie, a w latach 1994-2000 r. rektor seminarium. Od 1994 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 2002 r. kierownik Katedry Teologii Moralnej Ogólnej, od 2003 r. dyrektor Instytutu Teologii Moralnej KUL.

W latach 1996-1999 wiceprzewodniczący Konferencji Rektorów Polskich seminariów duchownych diecezjalnych i zakonnych – sekretarz Sekcji Polskich Teologów Moralistów.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Wyróżniony medalem Zasłużonego dla Honorowego Krwiodawstwa.

Główne obszary badań: historia teologii moralnej, zagadnienia związane z formacją do życia konsekrowanego, sakrament pokuty.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Grzech w XVIII wieku. Nurty w polskiej teologii moralnej* (1996); *Radość chrześcijanina* (red., 1999); *Franciszkańskie kierownictwo duchowe* (red., 2000); *Aretologia w podręcznikach moralistów kapucyńskich w okresie między Soborem Watykańskim I a Watykańskim II* (2001); *Moralne aspekty przemian cywilizacyjnych* (współred., 2001); *Wartości u podstaw demokracji* (współred., 2002); *Aretologia konsekrowana, czyli cnoty zakonne* (2003).

Bożena F a b i a n i, doktor, historyk kultury i sztuki. Urodzona w 1939 r. w Warszawie. Studia na wydziale historycznym Uniwersytetu Warszawskiego.
W latach 1967-1979 pracownik Muzeum Narodowego w Warszawie. Od 1975 r. wykładowca w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie.
Główne obszary badań: historia kultury europejskiej, historia sztuki, varsavianistyka (zwłaszcza imigracja francuska w XVII w. i kultura dworska kręgu Ludwiki Marii Gonzagi).
Najważniejsze publikacje książkowe: *Warszawski dwór Ludwiki Marii* (1976); *Niziołki, łokietki, karlikowie – z dziejów karłów nadwornych w Europie* (1980); *Życie codzienne na Zamku Królewskim w epoce Wazów* (1996); *Muszę i Rzym zobaczyć...* (1998).

Tomasz G ó r k a, magister, filozof. Urodzony w 1967 r. w Nowym Sączu. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.
Od 1996 r. pracownik Instytutu Jana Pawła II KUL. Od 2000 r. współpracownik redakcji Powszechnej Encyklopedii Filozofii.
Główne obszary badań: myśl filozoficzna K. Wojtyły-Jana Pawła II, etyka, filozofia wychowania.

Leszek A. G z e l l a, magister, dziennikarz, publicysta. Urodzony w 1932 r. w Pelplinie. Studia polonistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.
W latach 1957-1982 dziennikarz w „Kurierze Lubelskim", od 1974 sekretarz redakcji. Od 1990 do 1996 r. redaktor naczelny „Dziennika Wschodniego". W latach 1970-1988 wykładowca na Międzywydziałowym Kursie Edytorstwa KUL.
Członek ZHP (1944-1949, 1956-1981), PTTK, Klubu Wysokogórskiego w Lublinie, członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (od 1956; w latach 1981-1992 prezes oddziału lubelskiego). Współzałożyciel Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy w Lublinie. Członek Komitetu Obywatelskiego „Solidarność", członek Klubu Rotary Lublin. Od 1981 czynnie zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Środowisk Twórczych Archidiecezji Lubelskiej.
Główne obszary twórczości publicystycznej: kultura, problematyka historyczna, prasoznawcza; recenzje teatralne.
Najważniejsze publikacje książkowe: *Prasa lubelska 1944-1974* (1974); *Jego siła nas urzekła. Szkice i wspomnienia z dziejów teatru lubelskiego* (red., 1985); *Ojciec Święty w Lublinie* (red., 1988); *Katalog prasy i wydawnictw katolickich. Nr 0* (współautor, 1994), *Z Polską w sercu* (1996); *Z Polską na ustach* (1999); *Oni bronili Lublina w 1939 r.* (1989); *Bronili Lublina, wrzesień 1939* (współautor, 1989), *Bronili miasta i honoru. Wrzesień 1939* (2000); *W cieniu chwały 8 pp Leg.* (2002); *Pamiętamy o bohaterach Powstania Styczniowego 1863* (2003).

Wojciech K a c z m a r e k, doktor habilitowany, profesor KUL, teatrolog. Urodzony w 1954 r. w Pyskowicach. Studia polonistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie dyrektor Instytutu Filologii Polskiej i kierownik Katedry Dramatu i Teatru.
Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Société Internationale d'Histoire Comparée du Théâtre, de l'Opéra et du Ballet (SIHCOB) oraz Société Paul Claudel w Paryżu.
Główne obszary badań: teoria i historia teatru i dramatu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Claudel w Polsce. Chrześcijańskie perspektywy interpretacji dramatu i teatru* (1989); *Dramat i teatr sakralny* (współred. 1988); *Teatr i dramat religijny w Polsce* (współred. 1991); *Wokół współczesnego teatru i dramatu religijnego w Polsce* (współred. 1992); *Wezwani do nadziei. Religia – ateizm – wiara w dramacie współczesnym. Zarys problematyki badawczej* (1993); *Złamane pieczęcie Księgi. Inspiracje biblijne w dramaturgii Młodej Polski* (1999); *Świat jako spektakl. Irenie Sławińskiej na dziewięćdziesiąte urodziny* (red., 2003).

Anna K a w a l e c, doktor, polonista, filozof. Urodzona w 1968 r. w Żarowie na Dolnym Śląsku. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1995 do 2001 r. nauczycielka w III Liceum Ogólnokształcącym w Lublinie, w latach 1999-2000 współpracownik krakowskiej Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej. Od 2001 r. członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos".

Założyciel wielokrotnie nagradzanego młodzieżowego „Teatru Dziungów", reżyser i autorka scenariuszy jego przedstawień. Wyróżniona nagrodą za reżyserię (w „Scenie Młodych") oraz licznymi nagrodami za dokonania w dziedzinie edukacji.

Główne obszary badań: filozofia oraz teoria i historia dramatu i teatru, filozofia religii (zwłaszcza teoria partycypacji), dydaktyka.

Autorka artykułów i haseł encyklopedycznych z powyższych dziedzin.

Aleksander K o p i ń s k i, magister, polonista, eseista, krytyk i historyk literatury. Urodzony w 1974 r. w Warszawie. Absolwent Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1999 r. redaktor merytoryczny w kilku wydawnictwach. W latach 2000-2001 ghost-writer w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP.

Od 1999 r. członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Fronda". Stały współpracownik dwumiesięcznika „Arcana". Członek Fraterni Świeckich Św. Dominika (tzw. trzeciego zakonu dominikańskiego).

Główne obszary zainteresowań: literatura i kultura polska XX w., ujmowane na szerokim tle dziejów najnowszych oraz historii idei, w kontekście przemian ogólnoeuropejskich.

Autor licznych artykułów publikowanych w czasopismach społeczno-kulturalnych (m.in. „Arcana", „Fronda", „Nowe Państwo", „Rzeczpospolita", „Topos", „Więź", „W drodze", „Życie"). Współredaktor książki *Gdy zaczniemy walczyć miłością... Portrety kapelanów powstania warszawskiego* (2004).

Kazimierz K r a j e w s k i, doktor, filozof, etyk. Urodzony w 1949 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Współzałożyciel Wszechnicy Chrześcijańsko-Demokratycznej.

Główne obszary badań: epistemologiczne podstawy etyki, etyka szczegółowa, teoria poznania.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Ks. Jerzy K u ł a c z k o w s k i, doktor, teolog, pedagog. Urodzony w Rozwadowie. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1998 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Pedagogiki KUL (filia w Stalowej Woli), obecnie adiunkt.

Główne obszary badań: teologia oraz pedagogika małżeństwa i rodziny, w szczególności teologia małżeństwa i rodziny w Starym Testamencie, teologia pastoralna.

Autor monografii: *Biblijne zasady wychowania rodzinnego* (1998), *Szczęśliwa Rodzina* (2000), *Mądre wychowanie. Założenia systemu wychowawczego w inspiracji Księgi Przysłów* (2000), *Sukces małżeński* (2001), *Rzeczywistość wychowawcza rodziny* (2001), *Mądrość i rodzina* (2001), *Idealna kobieta. Studium Prz 31, 10-31* (2001), *Kobieta jako żona. W inspiracji Prz 10, 1 –*

30, 33 (2001), *Zasady świętości życia małżeńskiego i rodzinnego. Studium w oparciu o Kodeks Świętości Kpł.* (2001), *Teologia pedagogicznego wymiaru więzi małżeńskiej w rodzinie* (2002), *Mądre Ojcostwo. Teologia ojcostwa w ujęciu Syr.* (2003).

Maria Kunowska-Porębna, magister, polonista, historyk kultury. Urodzona w 1937 r. w Lublinie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1960-2002 dokumentalistka w Międzywydziałowym Zakładzie Badań nad Literaturą Religijną KUL.

Redaktor roczników „Religia a literatura" 1985-1987.

Autorka opracowań bibliograficznych, artykułów i haseł encyklopedycznych z zakresu historii kultury, historii czasopiśmiennictwa religijnego i hagiografii.

Agnieszka Lekka-Kowalik, doktor, filozof. Urodzona w 1959 r. w Lublinie. Studia z zakresu chemii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1993-1996 pracownik naukowy Uniwersytetu Kantonalnego w Neuchâtel w Szwajcarii. Od 1997 r. adiunkt na KUL.

Członek American Philosophical Association, Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Redaktor naukowy działów: metodologia nauk i filozofia współczesna Powszechnej Encyklopedii Filozofii.

Wyróżniona trzykrotnie nagrodą Lambe Fellowship przyznawaną przez Institute of Humane Studies (IHS)/USA, Fairfax, Virginia.

Główne obszary badań: filozofia nauki, ogólna metodologia nauk, etyka badań naukowych.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Marian Lewko SDB, profesor, teatrolog. Urodzony w 1936 r. W Juchnowcu Dolnym koło Białegostoku, zmarły w 2002 r. w Lublinie. Studia z zakresu filologii polskiej i historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1962-1963 katecheta i wikariusz parafialny w Pile. Od 1970 do 2002 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1997 roku kierownik Katedry Dramatu i Teatru.

W 1975 r. współzałożyciel, a następnie wieloletni redaktor naczelny salezjańskiego periodyku naukowo-pastoralnego „Seminare".

Główne obszary badań: dramaturgia Augusta Strindberga, historia teatru, zagadnienia scenografii i gry aktorskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *75 lat działalności Salezjanów w Polsce* (współred., 1975); *Obecność Skandynawów w polskiej kulturze teatralnej w latach 1876-1918* (1996, wyróżniona tytułem Teatralnej Książki Roku); *Studia o Strindbergu* (1999); *Teatr wielkich metafor. Szkice o Scenie Plastycznej KUL* (1996).

Małgorzata U. Mazurczak, profesor, historyk sztuki. Urodzona w 1949 r. w Tarnowskich Górach. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL od 1974 r. Obecnie kierownik Katedry Historii Sztuki Średniowiecznej Powszechnej.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teoria sztuki pogranicza średniowiecza i renesansu, ikonografia średniowieczna, powinowactwo idei filozoficznych i sztuki średniowiecznej (w odniesieniu do takich zagadnień, jak np. portret poety-pisarza czy natura w sztuce), powinowactwo filozofii i literatury w sztukach plastycznych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zagadnienie czasu przedstawionego w obrazie na przykładzie niderlandzkiego malarstwa tablicowego XV w.* (1984); *Kryzysy w sztuce* (1988); *Motywy*

inspiracji w średniowiecznych wizerunkach Ewangelistów (1991); *Obraz i kult* (2002); *Motyw miasta w krajobrazach malarstwa niderlandzkiego XV w.* (2004).

Vittorio M e s s o r i, dziennikarz. Urodzony w 1941 r. w Sassuolo (Modena, Włochy). Studia z zakresu nauk politycznych na uniwersytecie w Turynie.

Od 1972 r. zawodowy dziennikarz – do 1978 związany z „La Stampa", obecnie z Grupą Czasopism Paulińskich („Famiglia Cristiana", „Jesus").

Wyróżniony nagrodami: Premio Pontano, Premio Nazionale Cultura Cattolica, Premio Bancuella.

Autor licznych publikacji i artykułów głównie o tematyce religijnej, tłumaczonych na wiele języków, m.in. książek: *Ipotesi su Gesù* (1976, wyd. pol. *Opinie o Jezusie*, 1994); *Scommessa sulla morte* (1982); *Rapporto sulla fede: a colloquio con il card. Ratzinger* (1985, wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z księdzem kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Inchiesta sul cristianensimo* (1987); trylogia: *Pensare la storia* (1992), *La sfida della fede* (1993), *Le cose della vita* (1995); *Patì sotto Ponzio Pilato?* (1992, wyd. pol. *Umęczon pod Ponckim Piłatem?*, 1996); *Opus Dei: un'indagine* (1994); *Varcare la soglia della speranza: intervista a Giovanni Paolo II* (1994 wyd. pol. *Przekroczyć próg nadziei. Jan Paweł II odpowiada na pytania Vittoria Messoriego*, 1994); *Il Miracolo. Spagna, 1640: indagine sul piu sconvolgente prodigio mariano* (1998, wyd. pol. *Cud. Hiszpania, 1640. Dochodzenie w sprawie najbardziej wstrząsającego cudu maryjnego*, 2000); *Czarne karty Kościoła* (2001).

Małgorzata M i k o ł a j c z a k, doktor, polonista. Urodzona w 1966 r. w Wągrowcu. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1990-1994 nauczycielka w szkole średniej; od 1994 r. pracownik Zakładu Teorii Literatury Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze (od roku 2000 – Uniwersytetu Zielonogórskiego), obecnie adiunkt.

Główne obszary badań: poetyka i analiza dzieła literackiego, literatura współczesna, twórczość Zbigniewa Herberta.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Podjąć przerwany dialog. O poezji Urszuli Kozioł* (2000); *Wywiedzione z losu. Księga jubileuszowa Michała Kaziowa* (red., 2000); *Genologia i konteksty* (współred., 2000); *Mieszkam w wierszu. Antologia poezji lubuskiej 1945-2000* (współred., 2001).

Joaquín N a v a r r o - V a l l s, doktor, lekarz psychiatra, dziennikarz. Dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej. Urodzony w 1936 r. w Kartagenie (Hiszpania). Studia z zakresu medycyny, dziennikarstwa i komunikowania społecznego na uniwersytetach w Granadzie, Pamplonie i Barcelonie.

Członek Rady Zarządzającej, a następnie przewodniczący Stowarzyszenia Dziennikarzy Zagranicznych we Włoszech. Założyciel (1964 r.) i członek zarządu czasopisma „Diagonal" w Barcelonie; korespondent zagraniczny „Nuestro Tiempo". Od 1977 r. korespondent zagraniczny madryckiego dziennika „ABC". Dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej (od 1984 r.).

Wyróżniony nagrodami za działalność dziennikarską: „Leader d'Opinione", „Calabria", „Laurel 1985" (przyznana przez Stowarzyszenie Dziennikarzy w Murcii), „Ischia", „Communicator of the Year" (przyznana przez Telecom Italia) oraz licznymi odznaczeniami.

Główne obszary badań: psychiatria, społeczne oddziaływanie mediów.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La manipulación publicitaria* (1970); *La familia y el mundo actual* (1976); *La familia y la educación* (1978); *Fumata Blanca* (1978).

Ks. Wiesław N i e w ę g ł o w s k i, doktor, teolog, teatrolog. Urodzony w 1941 r. w Zbuczynie koło Siedlec. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, z zakresu teologii w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie i w Akademii Teologii Katolickiej (doktorat).

W latach 1970-1974 wikariusz w parafii Warka, 1974-1982 – duszpasterz akademicki w kościele św. Anny w Warszawie. Od 1984 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Siedlcach, od 1996 w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Akademii Teatralnej, Akademii Sztuk Pięknych oraz w Salezjańskim Instytucie Wychowania Chrześcijańskiego w Warszawie. Od 1997 r. szef telewizyjnych programów katolickich Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego.

Współtwórca Tygodni Kultury Chrześcijańskiej w Polsce (1975). Organizator duszpasterstwa środowisk twórczych w Warszawie i w całej Polsce, w 1981 mianowany krajowym duszpasterzem środowisk twórczych; duszpasterz środowisk twórczych archidiecezji warszawskiej. Rektor i budowniczy kościoła środowisk twórczych p.w. św. Alberta Chmielowskiego.

Konsultor Rady Episkopatu Polski do spraw Kultury i Ochrony Dziedzictwa Kulturalnego, członek Konferencji Mediów Polskich, członek PEN-Clubu, członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Kapelan Jego Świątobliwości.

Wyróżniony nagrodą „Varsavianum 1997" i Nagrodą im. W. Benedyktowicza.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Od słowa do milczenia* (1981); *Podnoszę z ziemi mój głos* (1990); *Moje Msze nie moje* (1995); *Nowe przymierze Kościoła i środowisk twórczych w Polsce* (1997); *Leksykon świętych* (1998); *W cieniu Słowa* (t. 1-3, 1999-2001).

Stefan N i e z n a n o w s k i, profesor, historyk literatury. Urodzony w 1933 r. w Małogoszczy (Kielecczyzna). Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1957-1963 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Współzałożyciel Pracowni Staropolskiej Instytutu Wydawniczego PAX, jej pracownik i kurator naukowy (1966-1973). Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, od 1984 r. kierownik Zakładu Literatury Staropolskiej, od 1990-1996 dyrektor Instytutu Filologii Polskiej UMCS.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Sandomierskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (1990-2002 – prezes oddziału lubelskiego), członek-założyciel Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej (członek komisji rewizyjnej).

Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Włodzimierza Pietrzaka.

Główne obszary badań: literatura średniowiecza i baroku.

Najważniejsze publikacje książkowe: *O poezji Kaspra Miaskowskiego* (1965); *O artyzmie poezji staropolskiej* (1983); *Studia i wizerunki* (1989). Edytor książki: *Kolędy polskie. Średniowiecze, wiek XVI* (t. 1-2, 1966). Współzałożyciel i redaktor naczelny (1980-1992) serii „Silva Maedii et Recentioris Aevi" (IW PAX).

Marek O l e j n i c z a k, magister, filozof. Urodzony w 1976 r. w Katowicach. Studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach.

Od 2001 r. asystent w Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach.

Główne obszary badań: personalizm chrześcijański, fenomenologia, etyka lekarska.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Mirosława O ł d a k o w s k a - K u f l o w a, profesor, historyk i teoretyk literatury. Urodzona w 1955 r. w Katowicach. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1999 kierownik Katedry Literatury Współczesnej.

Członek korespondent Towarzystwa Naukowego KUL (w latach 2001-2003 przewodnicząca jego historyczno-filologicznego wydziału); członek Stowarzyszenia im. Romana Brandstaettera (na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu); członek Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych (PAN, oddział Lublin), od 2002 zastępca przewodniczącego Komisji. Członek redakcji Zeszytów Naukowych KUL.

Główne obszary badań: historia literatury XX wieku i najnowszej, pogranicze literatury i religii, kulturowe uwarunkowanie literatury.

Publikacje książkowe: *Chrześcijańskie widzenie świata w poezji Kazimiery Iłłakowiczówny* (1993); *Wypowiedzieć Słowo. Stanisław Vincenz wobec dziedzictwa kultury* (1997, następne wyd. pt. *Stanisław Vincenz wobec dziedzictwa kultury*); *Blask Słowa. Inspiracja biblijna w twórczości literackiej Jana Pawła II* (2004).

Hubert Ordon SDS, doktor, teolog biblista. Urodzony w 1939 r. w Babienicy koło Lublińca. Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Księży Salwatorianów w Bagnie koło Wrocławia, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

Od 1970 r. wykładowca nauk biblijnych w WSD oo. Salwatorianów w Bagnie, a od 1978 r. pracownik Naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL oraz zarządu Stowarzyszenia Biblistów Polskich.

Główne obszary badań: teologia św. Pawła, teologia św. Łukasza.

Autor artykułów i haseł encyklopedycznych z zakresu teologii biblijnej.

Wanda Półtawska, doktor medycyny. Urodzona w 1921 r. w Lublinie. W czasie wojny czynna w konspiracji harcerskiej ZWZ. Więziona i poddana eksperymentom medycznym w hitlerowskim obozie koncentracyjnym w Ravensbrück. Studia medyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

W latach 1952-1969 adiunkt w Klinice Psychiatrycznej Akademii Medycznej w Krakowie. Od 1964 do 1972 r. pracownik poradni wychowawczo-leczniczej działającej w ramach Katedry Psychologii UJ. Od 1955 do 1997 r. wykładowca medycyny pastoralnej w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, a w latach 1981-1984 w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Od 1967 do 1999 r. dyrektor Instytutu Teologii Rodziny PAT.

Członek Papieskiej Rady do spraw Rodziny, Papieskiej Akademii Życia i Stowarzyszenia Dziennikarzy Katolickich. Ekspert Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

Uczestniczka prac Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce.

Doktor honoris causa Notre Dame Pontifical Catechetical Institute w Arlington (Virginia, USA).

Wyróżniona Komandorią Orderu św. Grzegorza Wielkiego, medalem „Pro Ecclesia et Pontifice", Medalem Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz złotą odznaką „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa".

Główne obszary badań: medycyna pastoralna, poradnictwo rodzinne, psychoterapia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *I boję się snów* (1962, tłum. na jęz. angielski, niemiecki, japoński i włoski); *Stare rachunki* (1969); *Przygotowanie do małżeństwa* (1993, tłum. na jęz. ukraiński); *Samo Życie* (1994, tłum. na jęz. rosyjski i litewski); *Z prądem i pod prąd* (2001); *Przed nami miłość* (2003).

Andrzej Półtawski, profesor, filozof. Urodzony w 1923 r. w Warszawie. Studia techniczne w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn w Warszawie i na Politechnice Warszawskiej, studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1957-1970 pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, w latach 1970-1993 Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (kierownik Studium Teorii Poznania). Od 1983 do 1993 r. wykładowca w Studium oo. Dominikanów Prowincji Polskiej w Krakowie.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Deutsche Gesellschaft für Phänomenologische Forschung. Przez trzy kadencje członek Komitetu Nauk Filozoficznych PAN. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Papieskiej Rady do spraw Rodziny.

Główne obszary badań: teoria poznania, antropologia filozoficzna.

Publikacje książkowe: *Rzeczy i dane zmysłowe. Świat i spostrzeżenie u G. E. Moore'a* (1966); *Świat, spostrzeżenie, Świadomość. Fenomenologiczna koncepcja świadomości a realizm* (1972); *Realizm fenomenologii* (2001). Autor licznych artykułów publikowanych w czasopismach filozoficznych i zbiorowych.

Kard. Joseph Ratzinger, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Marktl (Bawaria, Niemcy). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym w Freising oraz na uniwersytecie w Monachium.

Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatycznej w Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor w Münster, od 1966 r. w Tybindze, od 1969 w Regensburgu. W 1977 r. mianowany biskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. Od 1981 r. prefekt Kongregacji Nauki Wiary, przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej i Papieskiej Komisji Biblijnej.

Ekspert na Soborze Watykańskim II, współzałożyciel czasopisma „Concilium". Od 1981 r. przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die Geschichtstheologie des heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Einführung in das Christentum* (1968; wyd. pol. *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, 1970); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978; wyd. pol. *Eschatologia – śmierć i życie wieczne*, 1984); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Rapporto sulla fede. Vittorio Messori a colloquio con Joseph Ratzinger* (1985; wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z ks. kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987; wyd. pol. *Kościół, ekumenizm, polityka*, 1990); *Wahrheit, Werte, Macht* (1993; wyd. pol. *Prawda, wartości, władza*, 1999); *Ein neues Lied für den Herrn* (1995; wyd. pol. *Nowa pieśń dla Pana*, 1999); *Salz der Erde* (1996; wyd. pol. *Sól ziemi. Chrześcijaństwo i Kościół katolicki na przełomie tysiącleci*, 1997); *Die Vielfalt der Religionen und der Eine Bund* (1999; wyd. pol. *Granice dialogu*, 1999); *God and the World: Believing and Living in Our Time* (2000); *Encyklopedia chrześcijaństwa: Historia i współczesność. 2000 lat nadziei* (2000); *Czas przemian w Europie: Miejsce Kościoła i świata* (2001); *Duch liturgii* (2002); *Bóg jest blisko nas. Eucharystia: centrum życia* (2003); *W drodze do Jezusa Chrystusa* (2004).

Anna Różycka Bryzek, profesor, historyk sztuki. Urodzona w 1928 r. w Pruszkowie. Studia z zakresu filologii angielskiej i historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1951-1978 pracownik Działu Malarstwa Włoskiego w Muzeum Narodowym w Krakowie (Zbiory Czartoryskich), od 1957 r. na stanowisku kustosza. Od 1978 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Historii Sztuki UJ, w latach 1993-1996 dyrektor Instytutu Historii Sztuki UJ; 1989-1999 kierownik Zakładu Historii Sztuki Bizantyńskiej w tymże Instytucie.

Członek korespondent Polskiej Akademii Umiejętności, członek Komisji Teorii i Sztuki oddziału PAN w Krakowie, Komisji Bizantynologicznej Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej PAN; Comité National des Études Byzantines (Association Internationale des Études Byzantines), Komitetu Nauk o Sztuce PAN, Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Wyróżniona m.in. nagrodami im. Sz. Detloffa Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Polskiej Akademii Nauk, im. księcia Konstantego Ostrogskiego.

Główny obszar badań: historia sztuki wczesnochrześcijańskiej, średniowiecznej i bizantyńskiej, w tym krajów słowiańskich, ze szczególnym uwzględnieniem malarstwa ruskiego w Polsce pierwszych Jagiellonów i problematyki relacji artystycznych na styku kultury łacińskiej i prawosławnej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Bizantyńsko-ruskie malowidła w kaplicy zamku lubelskiego* (1983); *Freski bizantyńsko-ruskie fundacji Jagiełły w kaplicy zamku lubelskiego* (2000).

Elżbieta R z e w u s k a, doktor habilitowany, profesor UMCS, teoretyk i historyk literatury oraz teatru. Urodzona w 1943 r. w Lublinie. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

Od 1964 r. pracownik UMCS, obecnie w Zakładzie Literatury Współczesnej tego uniwersytetu. Członek Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Główne obszary badań: literatura współczesna, historia dramatu i teatru.

Najważniejsze publikacje książkowe: *O dramaturgii Tadeusza Micińskiego* (1977); *Polski dramat ekspresjonistyczny wobec konwencji gatunkowych* (1988).

Jacek S a l i j OP, profesor, teolog i publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach koło Dubna (Wołyń). Studia teologiczne w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym Ojców Dominikanów w Krakowie oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie, od 1973 r. również Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów w Krakowie. Obecnie kierownik Katedry Teologii Dogmatycznej Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wieloletni współpracownik miesięcznika „W drodze".

Współzałożyciel (1979 r.) i uczestnik ruchu „Gaudium vitae". Członek Kolegium Redakcyjnego „Studia Theologica Varsaviensia". Konsultor Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski. Członek polskiego PEN-Clubu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Królestwo Boże jest w was* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozpacz pokonana* (1983); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Legendy dominikańskie* (przekład i oprac., 1985); *Pytania nieobojętne* (1986); *Tajemnica Emmanuela dzisiaj* (1989); *Poszukiwania w wierze* (1991); *Dylematy naszych czasów* (1994); *Eseje tomistyczne* (1995); *Nadzieja poddawana próbom* (1995); *Nasze czasy są OK* (1997); *Wybierajmy życie* (2002).

Stefan S a w i c k i, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1927 r. w Brześciu nad Bugiem. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany), w latach 1971-1983 – prorektor. Kierownik Katedry Teorii Literatury (1976-1999) i Zakładu Badań nad Twórczością C. Norwida KUL (1985-2002). Redaktor naczelny czasopisma „Studia Norwidiana". Prezes Fundacji Norwidowskiej.

Prezes Towarzystwa Naukowego KUL w latach 1989-1998. Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN (1984-2002), Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos". Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Główne obszary badań: teoria literatury i metodologia badań literackich (ze szczególnym uwzględnieniem aksjologii), problematyka relacji religii i literatury oraz twórczość Norwida.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Początki syntezy historycznoliterackiej w Polsce* (1969); *„Verbum" (1934-1939). Pismo i środowisko* (współautor, t. 1 i 2, 1976); *Z pogranicza literatury i religii. Szkice* (1978); *Poetyka. Interpretacja. Sacrum* (1981); *Norwida walka z formą* (1986); C. Norwid, *Wiersze* (wybór i oprac. 1991); *Wartość – sacrum – Norwid* (1994); C. Norwid, *Promethidion* (oprac., 1997). Redaktor szeregu prac zbiorowych, m.in. serii: „Tradycje religijne literatury polskiej" i „Literatura w kręgu wartości".

Ks. Michel S c h o o y a n s, profesor, filozof. Urodzony w 1930 roku.

Wykładowca w różnych uniwersytetach latynoamerykańskich. W latach 1959-1969 pracownik naukowo-dydaktyczny na uniwersytecie w São Paolo w Brazylii. Od roku 1964 profesor Katolickiego Uniwersytetu w Louvain-la Neuve w Belgii, obecnie emerytowany.

Główne obszary badań: teologia polityki, filozofia moralności, ideologie współczesne, polityka ludnościowa.

Członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych, Królewskiego Instytutu Stosunków Międzynarodowych (Bruksela), Meksykańskiej Akademii Bioetyki, Population Research Institute (Washington), Instytutu Demografii Politycznej (Paryż).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Destin du Brésil. La technocratie militaire et son idéologie* (1973); *Demain, le Brésil* (1977); *L'avortement: enjeux politiques* (1990, wyd. polskie *Aborcja a polityka*, 1991); *La dérive totalitaire du libéralisme* (1991); *Kościół wobec światowego nieładu* (1997), *Katastrofa demograficzna* (1999), *Ukryta twarz ONZ* (2000).

Ks. Jan S o c h o ń, profesor, filozof, poeta, krytyk literacki, publicysta. Urodzony w 1953 r. w Wasilkowie koło Białegostoku. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim (filia w Białymstoku) i z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1984-1986 wikariusz w Lubochni i Jabłonnej. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Boga na Uniwersytecie im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, wykładowca w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym i na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie. Stały współpracownik czasopism : „Przegląd Katolicki", „Powściągliwość i Praca", „Charaktery", „Nowe Książki" i „Człowiek w kulturze", oraz Polskiego Radia.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Warszawskiego Towarzystwa Teologicznego, Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL oraz International Institute for Hermeneutics (Kanada).

Główne obszary badań: metafizyka, filozofia religii, filozofia sztuki, hermeneutyka, myśl św. Tomasza z Akwinu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Merton, Lubochnia i literatura* (1990); *Ateizm. Wizja Etienne Gilsona* (1993); *U drzwi Godot. Szkice o poezji, filozofii i teologii* (1995); *Słownik pojęć zmistyfikowanych* (1995); *Spór o rozumienie świata. Monizujące ujęcia rzeczywistości w filozofii europejskiej. Studium historyczno-hermeneutyczne* (1998); *Zdania, przecinki, kropki* (1998); *O życiu, które podoba się Bogu* (1999); *Bóg i język* (2000); *Ks. Jerzy Popiełuszko* (2001); *Prawdę warto pokochać* (2002); *Przygodność i tajemnica. W kręgu filozofii klasycznej* (2003); *O pocieszeniu, jakie daje literatura* (w druku); *Dziennik z życia* (w druku). Tomiki poetyckie: *Wiersze* (1979); *Wita mnie lęk* (1986); *Paryż i inne wiersze* (1989); *Przemija postać tego świata* (1990); *Nie dzieje się nic szalonego* (1990); *Nagość wielokrotna. 50 krótkich wierszy* (1991); *Brzęk dzwonków* (1993); *Jasność* (1994); *Modlitwa z muzyką* (1996); *Wszystkie zmysły miłości* (1997); *Ogień dobrej śmierci* (2002); *Gorycz* (2003); *W miłości zdarza się wszystko* (2004). Autor przekładów i prac edytorskich.

Andrzej S t o f f, doktor habilitowany, profesor UMK, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1947 r. w Wąbrzeźnie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika.

W latach 1992-1994 zastępca dyrektora Instytutu Filologii Polskiej UMK; od 1995 r. kierownik Zakładu Teorii Literatury.

Członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu; członek korespondent Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teoria literatury (teoria dzieła literackiego, interpretacja, poetyka prozy i liryki, język dramatu), aksjologia literatury (wartości istotą literatury, funkcjonowanie wartości w odbiorze dzieła literackiego, arcydzieło, wartości sytuacyjne), historia literatury (twórczość S. Lema, *Trylogia* H. Sienkiewicza), metodologia badań literackich (status i treść wybranych pojęć).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Formy wypowiedzi lirycznej* (1980); *Powieści fantastyczno-naukowe w twórczości Stanisława Lema* (1983); *Formy wypowiedzi dramatycznej* (1985); *Lem i inni. Szkice o polskiej science fiction* (1990); *Studia z teorii literatury i poetyki historycznej* (1997); *Teoria karnawalizacji. Konteksty i interpretacje* (współred., 2000); *Z inspiracji Ingardenowskiej*

w teorii literatury (red., 2001); *Z teorii dzieła literackiego* (współred., 2003); *Kompozycja dzieła literackiego* (red., 2004).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach koło Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. W latach 1978-2002 kierownik Katedry Etyki. Obecnie dyrektor Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Rady Naukowej tegoż Instytutu, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos". Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, Liechtenstein, Chile), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych" (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia", „Anthropotes" i „La Nuova Europa".

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki*, cz. 1: *Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei"* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997); *Medicine and Law: For or Against Life?* (współred., 1999; wyd. pol. *Medycyna i prawo: za czy przeciw życiu?*, 1999); *Rozum i wiara wobec pytania: Kim jestem?* (2001). Redaktor serii „Człowiek i moralność", „Jan Paweł II naucza", „Biblioteka «Ethosu»".

Andrzej Sulikowski, profesor, historyk literatury, krytyk, pisarz, wydawca. Urodzony w 1950 r. w Krakowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1974 do 1989 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UJ, w latach 1979-1985 wykładowca również w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1988 do 1996 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1996 r. Uniwersytetu Szczecińskiego, obecnie kierownik Zakładu Teorii Literatury. Profesor kontraktowy w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (1993-1996) i w Bałtyckiej Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie (1997-2001).

Współpracownik Wydawnictwa „Znak", Wydawnictwa ABC (w latach 1979-1985 członek Rady Programowej) oraz kwartalnika „Arka".

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (obecnie prezes szczecińskiego oddziału SPP) i Towarzystwa Naukowego KUL.

Wyróżniony nagrodami w konkursach literackich.

Główne obszary badań: historia kultury polskiej, twórczość B. Schulza, H. Malewskiej, J. J. Szczepańskiego i ks. J. Twardowskiego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Z Krakowa – w góry* (1989); *Nie całkiem zmyślone* (1989); *„Nie można świata zostawić w spokoju". O twórczości Jana Józefa Szczepańskiego* (1992); *„Pozwolić mówić prawdzie". O twórczości Hanny Malewskiej* (1993); *Świat poetycki ks. Jana Twardowskiego* (1995); *Nauczyciele modlitwy* (1996); *Na początku był wiersz, czyli 13 nowych odczytań poezji ks. Jana Twardowskiego* (1998). Autor licznych prac edytorskich i kilku scenariuszy filmowych.

David Sullivan MAfr, magister, teolog, misjonarz. Urodzony w 1946 r. w Dublinie. Studia z zakresu historii i literatury francuskiej w University College w Dublinie oraz z zakresu teologii na uniwersytecie w Strasburgu.

Od 1974 do 1976 r. nauczyciel matematyki w Ugandzie (jako misjonarz świecki). Święcenia kapłańskie w 1978 r. W latach 1978-1982 i 1985-1988 duszpasterz w parafii w Ugandzie. Od 1988--1993 r. ojciec duchowny nowicjatu w zgromadzeniu Misjonarzy Afryki (Ojców Białych) w Kasama w Zambii. Obecnie, od 1995 r. rektor Wyższego Seminarium Misjonarzy Afryki w Lublinie.

Popularyzator pracy misyjnej i problematyki afrykańskiej.

Bp Jan Szlaga, profesor, teolog, biblista. Urodzony w 1940 r. w Gdyni. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

W latach 1963-1965 wikariusz w Łęgu i w Jabłonowie Pomorskim. Od 1969 do 1988 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL; w latach 1981-1988 członek Redakcji Naczelnej Encyklopedii Katolickiej, 1984-1988 prorektor KUL. Od 1975 do 1978 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie, od 1977 w WSD Diecezji Chełmińskiej (obecnie Pelplińskiej), od 1991 na Uniwersytecie Gdańskim.

Od 1988 biskup pomocniczy diecezji chełmińskiej, a od 1992 ordynariusz pelpliński.

Przewodniczący Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski, członek Rady do spraw Ekumenizmu Episkopatu Polski oraz specjalnej Komisji do spraw Dialogu między Konferencją Episkopatu Polski a Polską Radą Ekumeniczną. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Studiorum Novi Testamenti Societas.

Laureat gdańskiej nagrody „Media Książce", honorowy obywatel Chojnic i Tucholi.

Główne obszary badań: hermeneutyka biblijna, egzegeza Ewangelii, Dziejów Apostolskich, Listu do Hebrajczyków.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nowość przymierza Chrystusowego według Listu do Hebrajczyków* (1979); *Wstęp ogólny do Pisma Świętego* (opracowanie redakcyjne, współautor, 1986); *Przy stole słowa Bożego*, t. 1-4 (1997-2000); *Dziedzictwo wiary Kościoła apostolskiego* (2000).

Andrzej Szostek MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, w latach 1993-2002 kierownik Katedry Etyki Szczegółowej, od 2002 kierownik Katedry Etyki. W latach 1992-1998 prorektor, a 1998-2004 rektor KUL.

W latach 1992-1997 członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej Kongregacji Nauki Wiary. Członek zwyczajny Papieskiej Akademii Życia, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos", współpracownik czasopisma „Anthropotes".

Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Włodzimierza Pietrzaka.

Główne obszary badań: argumentacja w etyce, istota poznania moralnego (sumienia), zagadnienia etyki miłości i życia, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura – rozum – wolność* (1989, wyd. niemieckie *Natur-Vernunft-Freiheit*, 1992); *Pogadanki z etyki* (1993; wyd. białoruskie *Besydi z etiki*, 1999); *Wokół godności, prawdy i miłości. Rozważania etyczne* (1995). Redaktor serii „Człowiek i moralność", „Etyka i Technika".

Ryszard Z a j ą c z k o w s k i, doktor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1961 r. w Częstochowie. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1997-1999 nauczyciel języka polskiego na Katolickim Uniwersytecie w Eichstätt. Od 1999 r. adiunkt Katedry Teorii Literatury KUL.

Członek The International Society for Religion, Literature and Culture oraz Stowarzyszenia im. Romana Brandstaettera. Główne obszary badań: polska literatura romantyczna (zwłaszcza twórczość Cypriana Norwida i Adama Mickiewicza), poezja i proza współczesna.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz książki *„Głos prawdy i sumienie". Kościół w pismach Cypriana Norwida* (1998).

Ks. Tadeusz Z a s ę p a, profesor, teolog. Urodzony w 1946 r. w Radziechowicach koło Radomska. Studia teologiczno-filozoficzne w Wyższym Częstochowskim Seminarium Duchownym w Krakowie, teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, na Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie, uniwersytecie w Genewie i w Waszyngtonie.

Od 1971 do 1974 roku wikariusz w parafii Ducha Świętego w Wieruszowie oraz duszpasterz głuchoniemych z ośrodka w Wieluniu. W latach 1976-1992 kierownik Referatu Współpracy z Zagranicą KUL, obecnie kierownik Katedry Współczesnych Form Przekazu Wiary, kierownik Katedry Dziennikarstwa Katolickiego Uniwersytetu w Ruomberku (Słowacja).

Od 1977 – pomoc duszpasterska w parafii św. Pawła w Lublinie i Matki Bożej Częstochowskiej w Żabiej Woli koło Lublina, współpracownik duszpasterstwa głuchoniemych, 1991 – założyciel i prezes Fundacji „Sacrum-Paideia" wspierającej niepełnosprawnych artystów, 1992-1994 założyciel i pierwszy dyrektor Katolickiego Radia Lublin, 1993-1994 założyciel i pierwszy redaktor „Niedzieli" lubelskiej. Od 1994-2002 r. prezes zarządu Lubelskiej Szkoły Biznesu Sp. z o.o. Fundacji Rozwoju KUL, 1999 – założyciel i rektor Lubelskiej Szkoły Biznesu – Szkoły Wyższej.

Wyróżniony m.in. medalem „Daemen College" (USA), proklamacją „County of Erie" (USA). Człowiek roku 1997-1998 w dziedzinie edukacji, Cambridge. Człowiek roku 2001 w uznaniu osiągnięć w dziedzinie służby społecznej (USA).

Główny obszar badań: teologia pastoralna w zakresie mediów masowych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Emigracyjni katecheci Radiowej Godziny Różańcowej* (1984); *Idąc – nauczajcie. Teoria katechetyczna Gabriela Morana* (1985); *Katecheza emigracyjna Radiowej Godziny Różańcowej o. Justyna w USA (1931-1981)* (1987); *Umacniając braci w wierze* (1989); *Przed wielkanocnym porankiem* (1998); *Media, człowiek, społeczeństwo. Doświadczenia europejsko-amerykańskie* (2000); *Internet i nowe technologie – ku społeczeństwu przyszłości* (red., 2003).

Zofia Józefa Z d y b i c k a USJK, profesor, filozof. Urodzona w 1928 r. w Kraśniku. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, w latach 1973-2001 kierownik Katedry Filozofii Boga i Religii, od 1990 do 1999 dziekan Wydziału Filozofii KUL.

Członek Społecznej Rady Prymasowskiej (1983-1987). Konsultor Rady Naukowej Episkopatu Polski. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Papieskiej Akademii św. Tomasza, Międzynarodowego Towarzystwa Tomistycznego, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, komitetu redakcyjnego „Roczników Filozoficznych" (z. 2).

Główne obszary badań: filozofia religii, metafizyka, antropologia filozoficzna.

Autorka licznych artykułów i publikacji książkowych: *Partycypacja bytu. Próba wyjaśnienia relacji między światem a Bogiem* (1972); *Poznanie Boga w ujęciu H. de Lubaca* (1973); *Człowiek i religia. Zarys filozofii religii* (1977, ogłoszona książką roku, wielokrotnie wznawiana i tłumaczona na język angielski); *Religia i religioznawstwo* (1988); *Zadania filozofii we współczesnej kulturze* (red., 1992); *Religia a sens bycia człowiekiem* (red., 1994); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei"* (współred. 1995); *Wolność w kulturze współczesnej* (red., 1997; wyd. ang. *Freedom in Contemporary Culture*, red., 1998).